

PRÍSNE TAJNÝ DENNÍK SESTIER

DVOJČATÁ

v AKCII

ALEXA
MOSES

Ilustrovala
SOFYA
KARMAZINA

FRAGMENT

(NIE
PRÁVE)
NAJLEPŠIE
KAMOŠKY

Dvojčatá v akcii 1 (Nie práve) najlepšie kamošky

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Alexa Moses

Dvojčatá v akcii 1 – (Nie práve) najlepšie kamošky – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všetky práva vyhradené.

Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

Pre Gretu - A. M.

Grétká

Streda 15.45

Môj vlastný denník – nemôžem tomu uveriť! Asi by som sa mala predstaviť, však? Volám sa **Grétka Tomicová**, mám 10 rokov a som piatačka na základnej škole Skalná.

Prvá vec, čo si na mne ľudia všimnú, je, že vyzerám presne ako moja sestra Izi – sme totiž **jednovaječné dvojčatá**. Sme takmer stále spolu a sme si bližšie než najlepšie kamošky. Ale aj keď sa veľmi podobáme, povahovo sme **úplne iné!**

Izi

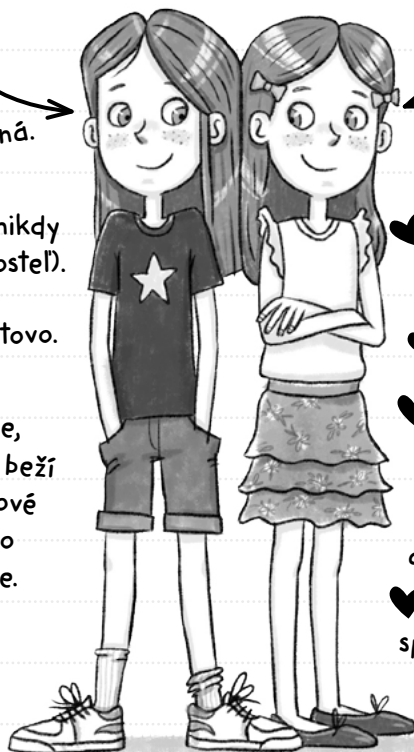
♥ Ukecaná a hlučná.

♥ Bordelárka (nikdy si neustelie posteľ).

♥ Oblieka sa športovo.

♥ Rada športuje, vyhráva, všade beží a miluje slaninové hamburgery so slaninou navyše.

♥ Myslí si, že domáce úlohy sú dobrovoľné.

Ja (Grétká)

♥ Tichá a zasnená (ocko vraví, že som rojko).

♥ Poriadkumilovná (každé ráno si usteliem posteľ).

♥ Obliekam sa štýlovo a móдне.

♥ Rada čítam, ráno si rada dlhšie pospím, obľubujem umenie, vegetariánske jedlá a robím veci premyslene.

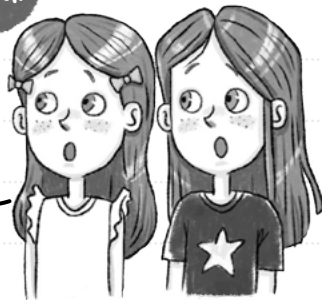
♥ Ak by som si zabudla spraviť domácu úlohu, asi by som to neprežila.

Ľudia na nás s Izi zízajú, kamkoľvek sa pohneme. Okoloidúci na ulici si šepkajú, deti v obchodoch ukazujú prstom. Keď nastupujeme do autobusu, šoféri sa na nás vždy pozerú dvakrát, aby sa presvedčili, či ich oči neklamú. Vždy sa nájde niekto, kto povie: „**Vy ste dvojčatá!**“ S Izi sa snažíme nechichotať. Naozaj si myslia, že sme si to nevšimli? Pýtajú sa nás stále dokola tie isté veci, takže sme si nachystali odpovede.

PÄŤ VECÍ, KTORÉ SA ĽUDIA PÝTAJÚ DVOJČIAT

1. Ste jednovaječné dvojčatá?

My? My nie
sme ani sestry!

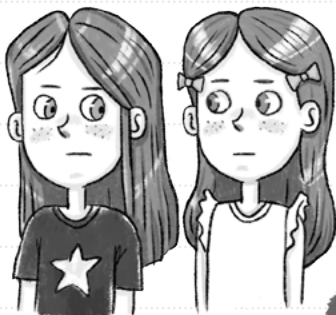

2. Viete si navzájom
čítať myšlienky?

Áno.
Ananášový kokteil!

3. Máte narodeniny v ten istý deň?
(Fakt sa nás to pýtajú!)

Noo... hej!

4. Podvádzate niekedy a predstierate, že ste tá druhá?

Nie,
nikdy.

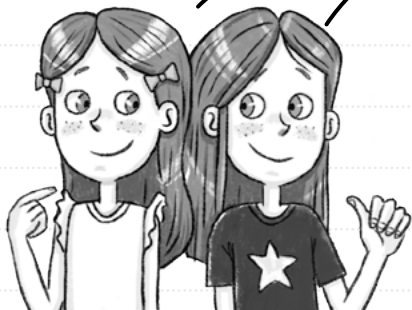

To by bolo
porušenie
kódexu
jednovaječných
dvojčiat.

5. Ktorá z vás je staršia?

Ja!

(V skutočnosti som to ja.)

Musíme sa pritom tváriť vážne,
čo nie je také jednoduché.

Dobre, a teraz, keď som sa trochu predstavila, vám chcem niečo povedať. Dnes sa v škole udialo niečo **skvelé** – všetci piatáci dostali za úlohu písať si celý rok **denník**! Nemohla som sa dočkať, kedy si ho začnem písať, tak som si cestou zo školy kúpila tento zápisník a tri nové perá.

S Izi máme spoločnú izbu, čo je niekedy náročné, pretože neznášam jej neporiadok. Preto som sa s naším kocúrom **Zeusom** usalašila v pohodlnom visiacom kresle na balkóne. Práve tu vedľa mňa chrápe. Naša veľká sestra **Danka** je vo svojej izbe a cvičí na trúbke. Všetci ostatní sú preč.

Už sa teším, keď prídu mama s ocom a s Izi domov, pretože tento týždeň sa v škole deje ešte jedna skvelá vec.

V piatok je **POCHODOVÝ DEŇ** a naša škola organizuje kopu aktivít! Skladanie origami, pletenie tradičných košíkov a stánky s jedlom z rôznych krajín.

Ale najlepšie na tom je, že náš riaditeľ vyhlásil **súťaž** pre piatakov a šiestakov. Žiak, ktorý urobí najlepšiu prezentáciu o cudzej krajine alebo kultúre, vyhrá **100-dolárovú poukážku!** Našetriť toľko peňazí by trvalo niekoľko mesiacov.

Ak vyhrám, kúpim si **súpravu olejových farieb**, ktorú som minule videla vo výklade obchodu s umeleckými potrebami. Sú tam nádherné farby a majú aj krásne názvy ako napríklad cinabaritová, magentová a viridiánová zelená. Ak by som zmiešala ultramarínovú modrú s akvamarínovou, mohla by som zachytiť farbu mora. Nazvala by som ju **morskomodrá**.

Ak by sa mi podarilo vyhrať a kúpiť si tú súpravu,
vyšla by som hore na útes nad našim mestečkom
a namaľovala by som morskomodré more. Okoloidúci
bežci a psičkári by sa zastavovali a obdivovali moje ťahy
štetcom.

No, ale najprv musím vyhrať. Ako cudziu krajinu som si vybrala Francúzsko, pretože je **NESKUTOČNE ROMANTICKÉ**

a pýši sa najlepším umením, jedlom a módou na svete.

Jedného dňa tam pôjdem a spravím si piknik pri **Eiffelovej veži**. Mama mi povedala, že to je veľmi slávna veža, na ktorú sa chodí pozrieť každý, kto navštívi Paríž.

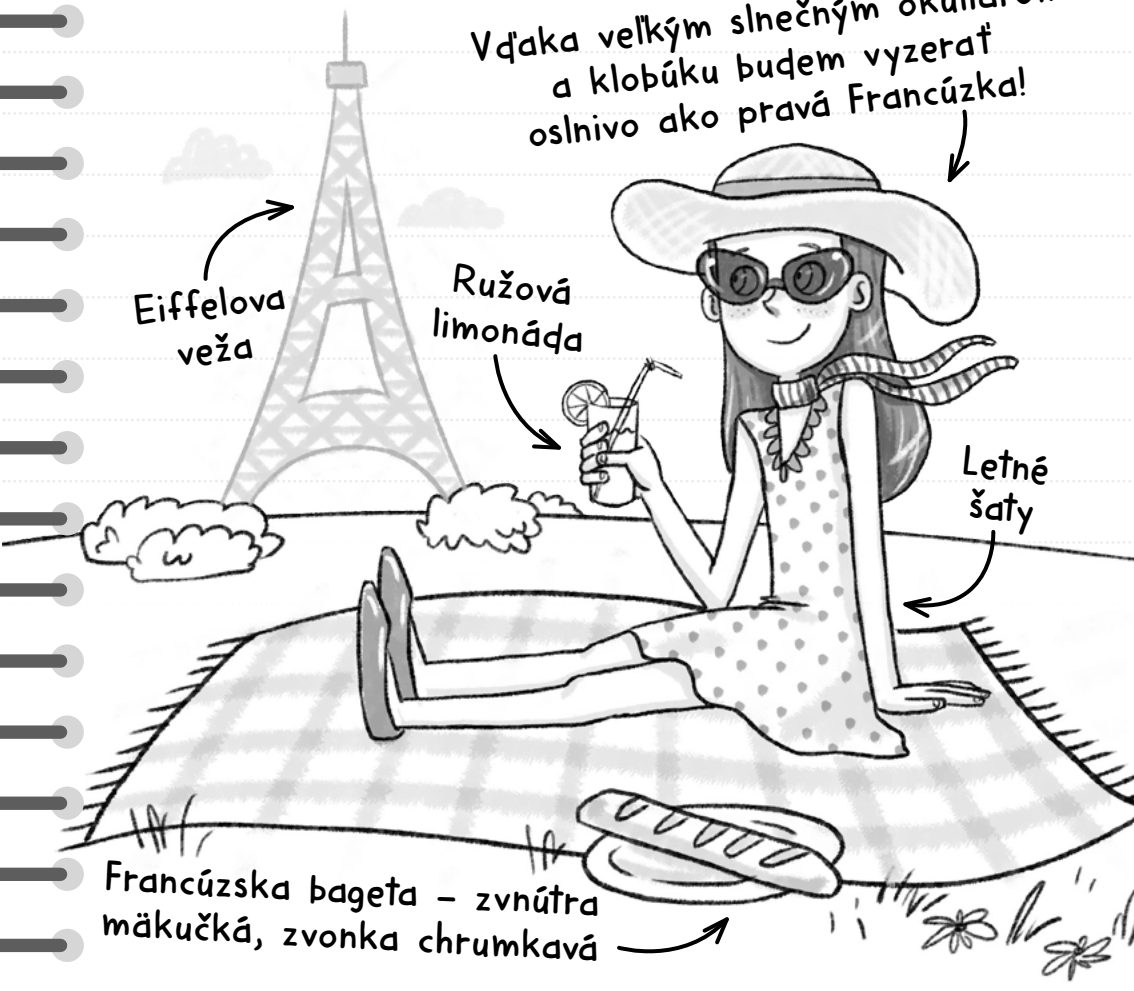
Vďaka veľkým slnečným okuliarom
a klobúku budem vyzerať
oslhivo ako pravá Francúzka!

Eiffelova
veža

Ružová
limonáda

Letné
šaty

Francúzska bageta – zvnútra
mäkučká, zvonka chrumkavá

Znie to **très** rozprávkovo! „Très“ znamená po francúzsky „veľmi“. Viem to, lebo v aplikácii na ocovom starom mobile sa učím po francúzsky.

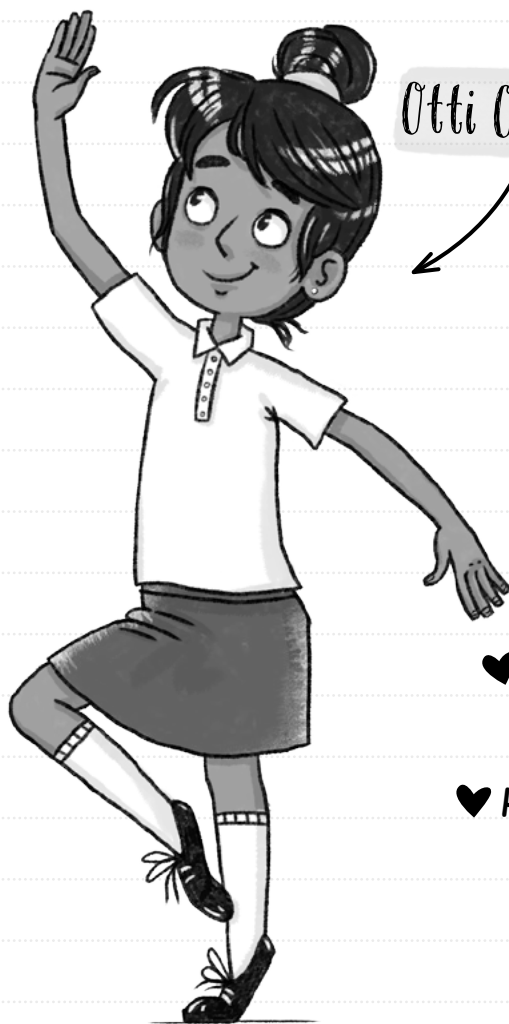
V rámci svojej prezentácie budem vystupovať ako sprievodkyňa a vezmem divákov na výlet po Francúzsku. Takto sa začína moja prezentácia: „**Bonjour!** Vitajte vo Francúzsku, krajine umenia, krásy a módy.“

Izi a ja sme si pripravili svoje prezentácie **POTAJOMKY**, a dnes večer ich predvedieme celej rodine. Preto sa neviem dočkať, kedy už budú všetci doma.

V kútiku duše som presvedčená, že moja prezentácia bude **lepšia**. Je pravda, že vystupovanie pred ľuďmi ide Izi lepšie ako mne, ale prípravu si vždy necháva na poslednú chvíľu a potom si rýchlo vymyslí nejaký **rap**. Nikdy som jej nič nepovedala, ale nie je to teda žiadna sláva.

Izi šla dnes po škole do školskej knižnice, aby si pripravila prezentáciu. Čakala som na ňu aj s našou kamoškou Otti, kým nás mama vyzdvihne.

Otti Ogawová, 10 rokov

♥ Úžasná
baletka.

♥ V každom vidí
to dobré.

♥ Vôbec sa nevyzná
v mapách.

♥ Hanblivá, s výnimkou
tancovania.

„Vravela som ti, že som zabudla urobiť ten projekt Svet okolo nás, však?“ spýtala sa Otti. Precvičovala si tanečné kroky, pričom namiesto baletnej tyče používala školský plot. „Pán učiteľ povedal, že namiesto toho budem musieť k aktivitám Pohodového dňa **prispiieť niečím zmysluplným**. Čo mám podľa teba spraviť?“

Otti si nedokáže zapamätať na mape jediný kontinent okrem nášho. Nie je to jej vina. Jednoducho tak funguje jej mozog.

„A čo tak zapojiť sa počas Pohodového dňa do súťaže?“ navrhla som. Otti zatiaľ robila nohami malé krúžky. „Mohla by si hovoriť o Indii alebo Japonsku, alebo o Nemecku, či Amerike.“

Ottina mama pochádza z Indie, jej starí rodičia z otcovej strany sú nemeckého a japonského pôvodu a ona sa narodila v Amerike.

Pokrútila hlavou – Otti **neznáša** rozprávať na verejnosti.

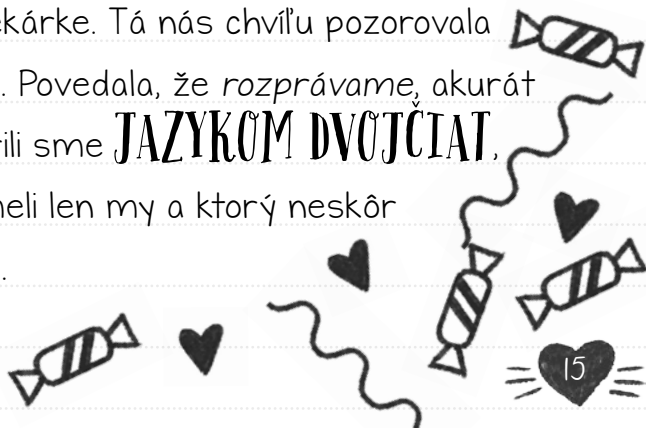
„Tak by si mohla niečo **napiect'** do stánku s jedlom,“
navrhla som. „V tvojej rodine sa mieša veľa kultúr, máš
z čoho vyberať.“

Rozžiarila sa.

„To je skvelý nápad, ďakujem, Grétka!“ povedala Otti
práve vo chvíli, keď pri nás zastavilo auto jej mamy.
Nasadla do auta a zamávala mi.

Kiežby sa už aj Izi ponáhľala domov! Keď nie som s ňou,
chýba mi.

Mama často hovoríva ľuďom príbeh, ako sme s Izi
dlho vôbec **nerozprávali**, keď sme boli malé. Dokonca
nás s ocom vzali k lekárke. Tá nás chvíľu pozorovala
a potom sa zasmiala. Povedala, že rozprávame, akurát
nie po anglicky. Hovorili sme **JAZYKOM DVŮJČIAT**,
ktorému sme rozumeli len my a ktorý neskôr
takmer úplne zanikol.

SLOVNÍK

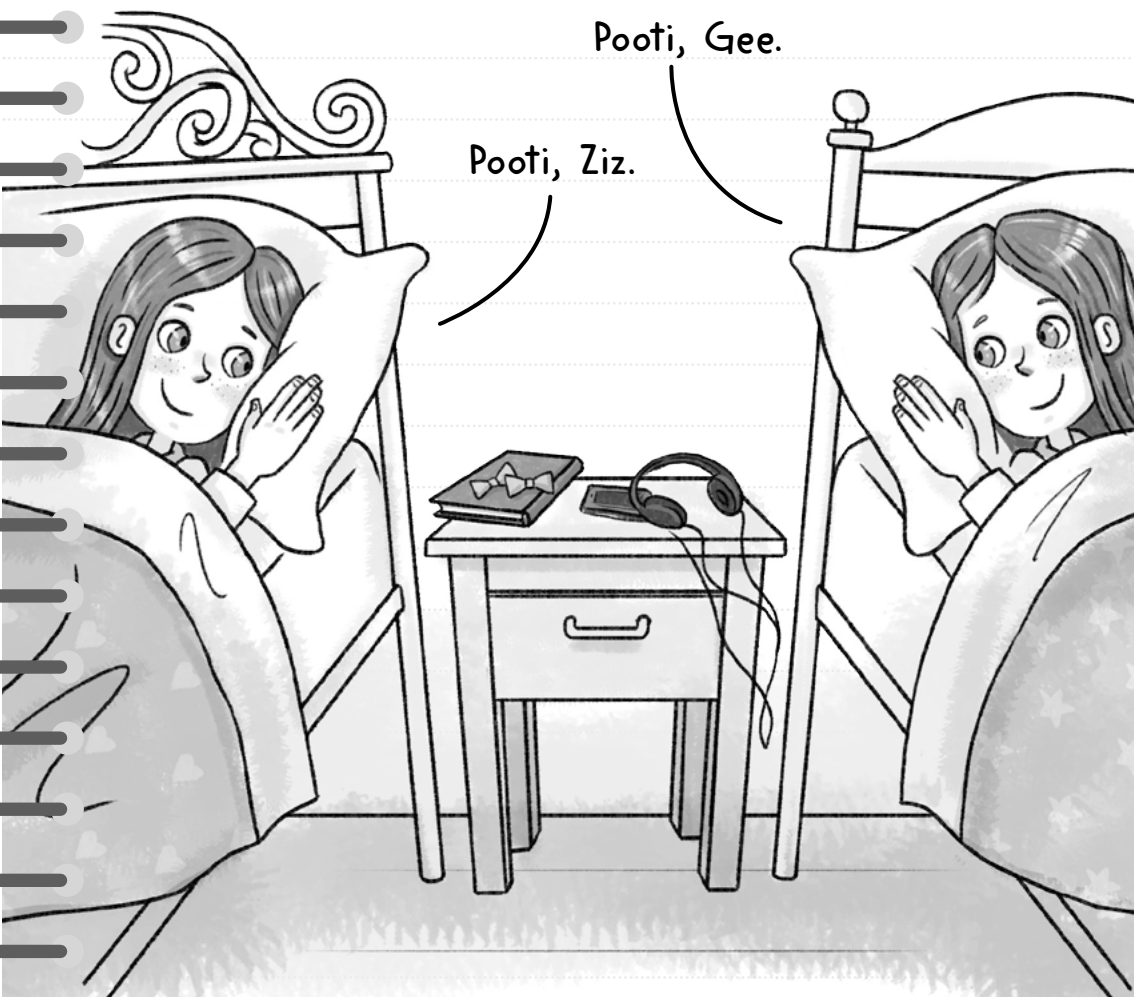
DVOJČIAT TOMICOVÝCH

Ziz	Izi
Gee	Grétka
Jaa daa	Chápem
Veesta	Veľa šťastia
Har	Pes
Ufa	Mačka
Jaa daa daa ba bem	Chcem jesť
Čeačapi	Čas ísť spať
Pooti	Dobrá noc, dobre sa vyspi
Poo nee!	Nechutné!
Jaa ni	Mrzí ma to
Zizagee	My dve spolu

Doktorka mala pravdu. Keď sme nastupovali do prvej triedy, už sme neboli **ZIZ** a **GEE**, ale jednoducho Izi a Grétka. Naším špeciálnym jazykom sa rozprávame už iba večer. Keď zaspávame, tesne predtým, ako zaspíme, si vždy povieme **dobrú noc** v dvojčatovskom jazyku.

Je to tá najmilšia vec na svete!

~~Utorok~~
Streda
večer

Nemôžem uveriť, že nás škola núti viesť si **BLBÝ DENNÍK!**
Náš učiteľ pán Rafael bol z tejto **hlúpej** úlohy úplne nadšený. Povedal, že niektorí žiaci možno vďaka tomu vyzrejú a budú pozornejší... a potom sa pozrel priamo na mňa!

(Pán učiteľ, ak toto čítate, prosím, **prestaňte**. Vraveli ste, že budete len kontrolovať, či sme zapísali požadovaný počet strán a nebudete ich čítať. Ak sľúbite, že prestanete čítať, ja sľúbim, že doženiem svoje zameškané domáce úlohy z matematiky do ~~zajtra/budúceho týždňa~~ - dobre, možno nikdy.)

(A áno, tie masťné škvvrny sú od pukancov, ale prečo to stále čítate, pán učiteľ?)

(A AK SI SMRADANKA TOMICOVÁ, IHNEĎ ODLOŽ
TENTO DENNÍK A NEP(HA) NOS DO VE(Í,
DO KTORÝ(H ŤA NIČ NIE JE!!)